

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

Костюк Ж.С.

курсант ННІ №1 НАВС

Науковий керівник: Кудлай Аліна Олександрівна,
викладач кафедри тактичної підготовки
Навчально-наукового інституту № 3 НАВС

ПРОФІЛАКТИКА ТРАВМАТИЗМУ ТА ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Рівень виробничого травматизму в Україні стабільно залишається в декілька разів вищим, ніж в економічно розвинених країнах. Також щороку на виробництві виявляються професійні захворювання в середньому у 6-6,5 тис. працівників, травмується близько 20 тис. – 25 тис., з яких майже 1-1,5 тис. із смертельним наслідком.

Найвищий рівень ризику загибелі та травмування людей на виробництві у вугільній галузі, де майже 7,8 тис. працівників, за оперативними даними, у 2005 році травмовано, а 157 загинуло. У будівництві травмовано близько 1,2 тис. і загинуло 129 працівників. На транспорті ці показники відповідно становлять майже 1 тис. і 101 працівник, в агропромисловому комплексі – 2,9 тис. і 236, машинобудуванні – більш як 2,3 тис. і 67 тис., соціально-культурній сфері та торгівлі – більш як 1,7 тис. і 137 працівників. Майже 73 відсотки нещасних випадків і аварій на виробництві сталися з організаційних причин, 14 % – з технічних, 13 відсотків – з психофізіологічних.

Рівень професійної захворюваності безпосередньо пов'язаний з важкими та шкідливими умовами праці на виробництві. Майже 27 % громадян працюють в умовах, що не відповідають санітарним і гігієнічним правилам та нормам за рівнем або концентрацією шкідливих виробничих факторів, негативний вплив яких призводить до виникнення професійних захворювань. За останні роки суттєво зросло хімічне навантаження на організм працівника, важкість та напруженість праці.

Визначення причин нещасних випадків на виробництві є складним і відповідальним моментом. Дуже часто в цій справі допускають грубі помилки, що невірно відображає фактичний стан і веде до неправильних висновків, спрямовує зусилля у боротьбі з виробничим травматизмом у хибному напрямку.

Статистика нещасних випадків свідчить про те, що, незважаючи на різноманітність засобів безпеки праці під час роботи на машинах (особливо універсальних), виробничий травматизм поки що має місце. Одна з причин – мала ефективність цих засобів. У зв'язку з викладеним існує гіпотеза про хвилеподібність уваги працюючих до небезпеки, тобто, коли формується деякий середній рівень уваги до небезпеки. Після того, як стався нещасний випадок, рівень уваги до безпеки праці на підприємстві різко зростає, а з часом поступово спадає.

Організаційна робота щодо попередження травматизму та захворювань

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІД НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ПОРЯДКУ*

повинна бути скерована на розробку планів заходів з охорони праці. Перед складанням таких заходів доцільно провести прогнозування виробничого травматизму, професійних захворювань та інших показників з охорони праці.

Прогнозування показників з охорони праці може бути пошуковим і нормативним. Пошукове прогнозування базується на даній ситуації і визначається станом системи в майбутньому. Нормативне прогнозування ведеться залежно від нормативної оцінки майбутнього стану системи до її дії негайно.

Розробка заходів щодо попередження нещасних випадків – головна мета всіх теоретичних та практичних робіт в галузі охорони праці.

Для забезпечення безпеки праці застосовуються засоби захисту, котрі поділяються на дві групи: колективного та індивідуального захисту.

Засоби колективного захисту виключають вплив на працюючого небезпечного виробничого фактору, що зумовлений рухом або переміщенням матеріального тіла.

Засоби індивідуального захисту видаються робітникам індивідуально. Вони забезпечують захист органів людини від дії шкідливих та небезпечних виробничих факторів. Нижче наводиться характеристика та кваліфікація згаданих засобів захисту.

До засобів колективного захисту відносять огорожувальні пристрої. Огорожувальні засоби поділяють на дві групи: огорожувальні пристрої рухомих частин, але не різальних інструментів і огорожувальні пристрої різальних інструментів.

Пристрої першої групи можуть бути постійними, наглухо закріпленими, знімними, відкидними, висувними, пересувними або з дверцятами. Це залежить від особливостей огорожувального органа (вузла), особливостей його експлуатації, місця у верстаті. Часто використовуються знімні огорожувальні пристрої, котрі постійно закривають пасову, зубчасту, ланцюгову чи іншу передачу. Вони можуть бути у вигляді кожухів, козирків, планок, бар'єрів і екранів. За способом виготовлення вони поділяються на суцільні, не суцільні й комбіновані.

Отже, на всіх підприємствах, в установах, організаціях повинні створюватись безпечні і нешкідливі умови праці.

Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на власника або уповноважений ним орган.

Умови праці на робочому місці, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно-побутові умови повинні відповідати вимогам нормативних актів про охорону праці.

Список використаних джерел:

1. Конституція України //Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

2. Закон України «Про національну поліцію» від 02.07.2015.
3. Закон України «Про охорону праці» від 14.10.1991 р.; зі змінами і доповненнями від 21.11.2002 р.
4. Кодекс законів про працю в Україні зі змінами та доповненнями.
5. Наказ Міністерства охорони здоров'я України та Держнаглядохоронпраці від 23.09.1994 р. «Перелік робіт, де є потреба у професійному доборі»
6. НПАОП 0.00-2.24-05 «Перелік робіт підвищеної небезпеки», затверджений наказом Держнаглядохоронпраці України 26.01.2005 № 15
7. Гандзюк М.П., Желібо Є.П., Халімовський М.О. Основи охорони праці: Підручник – К.: Каравела, 2008(2006).- 408с. (389)с.
8. Геврик Є.О. Охорона праці: Навчальний посібник. -К.: Ельга, Нікар-Центр, 2006.- 280с.
9. Грибан В.Г., Негодченко О.В. Охорона праці в органах внутрішніх справ. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 336с.
10. Жидецький В.Ц. Основи охорони праці. Підручник. – Львів: УАД, 2009.- 336с.
11. Катренко Л.А., Кіт Ю.В., Пістун І.П. Охорона праці: Навчальний посібник – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2009. – 496с.
12. Сивко В.Й. Правові та організаційні основи охорони праці в Україні: Навчальний посібник. – К.: КОНДОР, 2009. – 140с.